

[Ingerlise Koefoed]

Så læser man i Politiken engang i sommer Niels Groes' kronik, som gentager den gamle sandhed om, at det er de veluddannede, de nogenlunde velstående, der først og fremmest benytter kulturtilbudene. Det er rigtigt, det er en orm for mange af os, der arbejder med kulturpolitik. Det burde også være en orm for kulturministeren og kulturpolitikken i det hele taget i statslig sammenhæng. Man var på vej mod at komme længere. F.eks. viste undersøgelser, at man fik flere af de mange eftertragtede ufaglærte til at komme på folkebibliotekerne, man fik mange flere børn på folkebibliotekerne, børn af alle socialklasser, der kom mange børn i teatret, hvilket sandsynligvis betyder, at så vil der til sin tid også komme voksne fra mange forskellige socialklasser, fra mange forskellige sammenhænge dér. Det gik i stykker den dag, da man begyndte at føre en politik, som ikke var helt så kulturpolitisk, som nogle af os kunne ønske.

Jeg synes, at man skal tænke sig om. Vi lever i en tid, hvor der er kolossalt megen brug for mod, for opfindsomhed, for kreativitet, for fantasi. Kulturpolitikken er et af de områder, hvor man, børn og voksne, kan udvikle fantasi, kreativitet og mod. Jeg mener, det er farligt i en tid, hvor der er store, store problemer, som har været omtalt her i dag, f.eks. de store miljøproblemer og alle de problemer, som den nye medicinske teknologi stiller os over for. Der stilles meget store krav til menneskers fantasi, opfindsomhed og kreativitet, for at vi skal kunne klare disse problemer. Jeg synes, man skal overveje alvorligt i det danske Folketing, om man ikke skulle opprioritere kulturpolitikken, så man kunne give mennesker bedre muligheder for at klare det hårde hverdagsliv, som de er udsat for.

(Kort bemærkning).

Marianne Jelved (RV):

Jeg synes, at der var mange positive budskaber i fru Ingerlise Koefoeds omtale af kulturpolitikken. Jeg tager kritikken til mig om, at jeg måske nævnte for lidt om kultur.

Jeg vil godt benytte lejligheden til at sige, at teaterloven, filmloven, museumsloven, loven om kulturfond, lov om daghøjskoler og produktionshøjskoler og musikloven med musikskolerne er vedtaget af et meget bredt flertal herinde, og alle sammen – og det skal man nok ikke sige så meget om og så højt – fik flere bevillinger, end der oprindeligt var i forslagene.

Folkeoplysningsloven kom også igennem med et meget bredt flertal. Nu ligger der på dette område en investeringsplan, som jeg synes at alle bør være interesseret i, også SF's ordfører, fordi det er et nødvendigt og godt fremadrettet projekt.

Om kulturpolitikken generelt synes jeg ikke, der er mange grunde til at beklage sig over det, der er sket i de forløbne år, hvor der har siddet en radikal kulturminister. Kommunerne har igennem 1980'erne øget deres samlede kulturbevillinger betragteligt, selv om kommunerne har haft vanskelige økonomiske vilkår. Jeg er enig med fru Ingerlise Koefoed i, at vi kan have tillid til, at kommunerne fortsat vil varetage deres ansvar på dette område.

Om folkebibliotekerne er der megen diskussion i øjeblikket også i kommunerne. Måske skulle vi også dér tage mod til os og prøve at se på forholdet mellem lønudgifter og materialeudgifter og se, om vi kunne tænke kreativt om en mere fleksibel måde at betjene publikum på end den, vi kender i dag. Så kunne vi måske overføre flere af midlerne fra lønudgifterne til materialekonto og andre aktiviteter for folkebibliotekerne.

(Kort bemærkning).

Ingerlise Koefoed (SF):

Jeg vil sige til fru Marianne Jelved og andre, at ingen ved vel bedre end jeg, at der er kommet mange nye love her i de senere år, og ingen ved vel heller bedre, hvorfor der er kommet flere penge i de nye love. Jeg ved ikke, om jeg behøver at uddybe det nærmere, men det kan jeg jo gøre privat. Jeg mener faktisk, at oppositionen har spillet en meget stor rolle for, at der kom flere penge i de love. Det er jeg glad for, og jeg er glad for, at det lykkedes, men ingen skal få mig til at sige, at de love blev verdens bedste. De blev bedre, end de var, men verdens bedste blev de desværre ikke.

Jeg synes stadig væk, at det er legalt og vigtigt at sige, at der var og er brug for flere penge på kulturområdet. Jeg mener, det ville være uforvarsomt af mig at sige, at nu klarer vi det så godt, så nu skal vi ikke have flere penge.

Det hænger sammen på en eller anden led, det med pengene og det med, hvor meget man kan gøre.

Så vil jeg sige om folkebibliotekerne, at jeg tror såmænd ikke, der er så stor grund til mere